

RISIPITOR

Mulțumesc, frate Paul. Bună seara, audiență. (Adunarea aplaudă). Mulțumesc mult. Vă mulțumesc. Mă simt cu adevărat bine să știu că sunt binevenit după aproape trei luni de când am fost cu voi. Urmează să arate că avem o părtășie reciprocă. Nici chiar moartea nu ne separă pe unul de celălalt. Noi trăim mai departe, undeva. Dragostea se mișcă mai departe; după ce toate lucrurile sunt duse, dragostea încă rămâne. „Unde există profeții, ele se vor termina; unde există limbi, ele vor înceta, dar când există dragoste, ea rămâne pentru totdeauna,” trăiește în continuare, în continuare, trăiește în continuare.

Sunt fericit să fiu aici, așa cum iarăși o spun în această după amiază, și să am ocazia să vă vorbesc doar puțin timp. Este destul de cald. În această seară, vom avea un serviciu de vindecare, încheierea trezirii. Vom încerca și în seara aceasta, dacă este posibil, să slujim fiecăruia din audiență, la care putem ajunge, și să folosim cât mai mult timp ca să ne rugăm pentru bolnavi. Am ajuns acasă chiar foarte târziu, dar următoarea zi, care era sâmbătă sau vineri noapte, apoi sâmbătă dimineață, am avut un serviciu. Sâmbătă după masă, târziu, am avut câteva urgențe de care a trebuit să mă ocup imediat, apoi, seara trecută am plecat la biserică, unde am ajuns doar cu puțin timp în urmă, cam o oră. Voi avea serviciu în această după masă și deseară. Mâine, la prânz, voi avea serviciu la New Albany, Indiana, așa că vedeți ce implică aceasta, tot timpul sunt în mișcare. Dar noi suntem foarte fericiți să fim oriunde și să putem vorbi doar un Cuvânt mic pentru Isus. Aceasta este ceea ce contează.

Sunt foarte mulțumitor pentru slujitorii de aici și cei care cântă. Acel fel i-a inspirat sau i-a ajutat în timp. Acesta este scopul nostru pentru care suntem aici, de-a ajuta pe alții. Noi...Niciodată nu aș fi putut eu însumi să iau Mesajul către întreaga lume. Va fi nevoie ca mii dintre noi să ne unim și împreună să facem aceasta. Când vom putea să ne unim, uitând de bisericile noastre, de doctrinele noastre și așa mai departe, atunci vom ști doar un singur lucru: pe Hristos și pe El răstignit. Aceasta vrem să știm printre noi. Eu cred că Dumnezeu va...pregăti să facă o lucrare minunată chiar acum. Cred că vom vedea mișcarea Duhului cum nu am mai văzut-o niciodată în toate epocile. Eu mă simt călăuzit să spun aceasta, pentru că este ceea ce simt de ceva timp sau în ultimele câteva săptămâni. Cred că mica parte pe care mi-a dat-o Dumnezeu, este să slujesc altora, și Dumnezeu o va mări din nou acum, în altceva, care va fi mult mai minunat decât cele două semne pe care

Dumnezeu mi le-a dat să le fac înaintea oamenilor. Cred că va fi mai minunat decât a fost vreodată. Rugați-vă pentru mine. Și dacă alții pot prinde inspirația și se mișcă sus, aproape de Dumnezeu ca o armată creștină, merg mărșăluind mai departe. Vreau să spun din nou despre... micile cadouri și lucruri care mi-au fost date în această săptămână, eu nu am ajuns să le deschid pe unele dintre ele până am ajuns acasă, dar totul a fost apreciat. Chiar fetița și eu, când am ajuns acasă, ei bine, cineva mi-a dat o cutie cu fursecuri iar noi ne-am așezat jos și am mâncat fursecurile. Fetița mea și cu mine am fost foarte fericiți că le-am primit.

Acum, nu vrem să luăm prea mult timp. Câți dintre cei prezenți astăzi în clădire sunteți creștini? Să vă văd mâinile peste tot în clădire care sunteți creștini. Oh, vai! Sunt și ceva păcătoși? Să văd dacă cineva este păcătos. Ridicați mâna. Vrei să spui că tu nu ești un păcătos? (Pete pe bandă.).....

....un păcătos!...vai!...Dumnezeu să vă binecuvânteze. Este bine, suntem toți creștini. Eu sunt, desigur, și sunt fericit pentru aceasta. Este foarte frumos. Ei bine, acum câți ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut? Să vă văd mâinile...oh, vai! Ia te uită! Acesta ar fi un timp bun pentru răpire, nu-i așa? Deja....păi, în această după amiază, voiam să vorbesc despre „Întoarcerea fiului risipitor.” De obicei, eu vorbesc despre acest subiect ca să câștig pe păcătoși să vină la Hristos, dar din moment ce aici nu sunt păcătoși, ei bine, nu va fi nici unul care să vină la El, nu-i așa? Deci, poate îmi voi schimba textul și voi aduce ceva...și când ajungeți acasă, chemați vecinii și toți oamenii bolnavi și aduceți-i aici și poate Domnul va face ceva pentru noi deseară; doar va începe, o vai, doar ne va da o mare revărsare. Cred că s-a anunțat că se vor asigura aici locuri pentru toți cei bolnavi și chinuiți, pe paturi sau cazuri pe targă și așa mai departe, aici înăuntru spuneau ei, pentru serviciul de diseară. Aceasta ar fi foarte bine. Eu mă rog ca Dumnezeu să...toți să ne unim împreună și să ne rugăm ca Dumnezeu să vindece pe fiecare din clădire în seara aceasta. Nu v-ar plăcea să vedeți aceasta aici? Eu promit că Dumnezeu aici...(Pete pe bandă.)...vindecă pe oricine este prezent și dacă El dorește să facă....acela va fi un semn între El și mine că atât de repede cum veți găsi un loc, mă voi întoarce aici ca să continui această adunare. (Cineva spune: „Ei vor să predici acea predică.”) În ordine. (Cineva spune: „Noi toți suntem păcătoși salvați prin har.”) Amin. Aceasta suntem noi: păcătoși salvați prin har. Este adevărat? Noi suntem toți păcătoși salvați prin har. Îmi amintesc când eu eram un risipitor. Sunt prea aproape de acesta?

Fiecare să-și amintească și să se roage. Dacă vom pleca și vom fi departe pentru

un timp, să nu mă uitați în rugăciune. De asemeni în timpul acestei după amiezi, când voi fi în serviciu, sub ungeri, în timpul rugăciunii pentru bolnavi. Este o mare libertate să stai și să saluți oamenii și suntem fericiți să facem aceasta pentru că mă zidește, apoi în timpul serviciului, când vine ungerea pentru aceste lucruri...doar imaginați-vă, câteodată în adunările noastre unde am avut mii, multe mii de oameni stând în jur, eu simt că sunt critici, reporteri, chiar slujitori care uneori critică, biserici care nu cred în vindecare, și toți așteaptă doar un singur lucru să fie greșit și se agață de el. Este o...eu trebuie să fiu doar cel mai bun la...din toate timpurile, până când vine Duhul Sfânt și se mișcă peste tot cunoscând exact cum stau lucrurile. Acesta este motivul că eu nu vizitez prea mult oamenii; nu că nu vreau să-i vizitez, Dumnezeu știe că vreau, dar nu pot s-o fac pentru că atunci când ajung la cineva, ei vorbesc despre altceva și aceea mă distrage de la ceea ce vreau să fiu. Astfel, dacă Domnul mi-ar spune: „Această persoană are un anumit lucru,” sau: „Acesta de aici, cine este cel care stă înaintea ta?” Gândiți-vă ce va face o greșală? Și eu nu pot să mă sprijin pe mine însumi pentru că eu nu știu nimic. Eu trebuie să depind de El. Când sunt acolo înăuntru, cred că atunci când Domnul face aceea, El va inspira întreaga adunare să creadă în Ființa Supranaturală, în Dumnezeu care este în mijlocul nostru, gata să glorifice lucrările lui printre noi. Eu sunt foarte fericit că El Se face cunoscut pe Sine însuși în acest fel. Noi putem să-l vorbim acum doar pentru un moment, în timp ce ne aplecăm capetele.

Tatăl nostru ceresc, suntem foarte mulțumitori să fim aici, în această după masă, și să fim reprezentați printre copiii Tăi, printre acei care Te cred, care rabdă pentru Tine, acei care predică Cuvântul și slujesc în timpul zilei și în timpul nopții, acei care postesc și se roagă și privesc toată ziua spre cer. Suntem mulțumitori că suntem în colaborare cu acest grup ceresc, în fața căruia stăm în această după amiază, unde multe, multe sute de oameni sunt adunați aici, toți umpluți cu Duhul Tău, și așteptând mișcarea apelor, ca să putem păși înăuntru. Și dacă cumva, ar fi cineva aici care nu Te cunoaște, Doamne, dar le-a fost rușine să ridice mâinile ca să facă o mărturisire publică despre aceasta, mă rog ca Tu să vorbești acelor inimi și adu-i pe altarul pocăinței ca să Te cunoască pe Tine ca Cel drag inimii lor. Iar acei care nu au Duhul Sfânt, fie ca ei să vină astăzi...(Pete pe bandă.)... ..spuneți: „O, Dumnezeule, cercetează-mă și încearcă-mă, vezi dacă este vreun rău în mine, și spală-l prin Sângele Tău ca să Te pot primi Duhule Sfânt, în inima mea.” Iartă-ne Doamne deficiențele noastre, Te rugăm. Copiii Tăi au greșit. De multe ori ne abatem de pe Cale, dar Te rugăm să ne ierți. Binecuvântează Cuvântul. Eu nu știu,

și Tu știi Tată, că eu nu știu nici un cuvânt pe care îl voi spune în această după masă. Eu am spus doar că voiam să vorbesc despre „Întoarcerea fiului risipitor,” dar eu voi aștepta după Tine, după ceea ce vrei să spui Tu, pentru că ceea ce spui Tu, voi spune și eu. Binecuvântează toate cuvintele care vor fi spuse și fie ca ele să cadă într-un pământ fertil și să rodească însutit, căci o cerem în Numele Stăpânului, Hristos. Amin.

Eu nu știu de ce am spus că voi vorbi despre subiectul întoarcerii fiului risipitor, pentru că nu am mai citit această Scriptură de opt ani, din câte știu. Cred că sunt opt sau zece ani de când am citit și am vorbit despre această parte din Scriptură, și atunci am făcut-o din punctul de vedere al fariseilor. Fiul care a rămas acasă, s-a simțit rău față de fratele lui și cred că acesta este felul în care merge povestirea. El era foarte mândros pentru că tatăl lui l-a primit înapoi pe cel pierdut, pe fiul rătăcit și pentru atitudinea lui de apropiere față de el. Eu am vorbit bisericii despre faptul că ei nu trebuie să se poarte în același fel, deoarece când un păcătos vine la altar, toată biserica ar trebui să se adune chiar în jurul lui. Nu credeți voi aceasta? Mai de mult, jos lângă Burksville, Kentucky, unde m-am născut eu, era de Ziua Eroilor, cam cu cinci ani în urmă și vorbeam acolo într-o după amiază. Mă gândeam: ce diferență, iată-ne: mașini parcate peste tot, un auditoriu frumos, dar atunci era o biserică mică și veche, făcută cu plăci din șindrilă și bușteni. În acea zi, când ei m-au dus acolo, erau cai înșiruiți și ei vorbeau dimineața apoi cântau imnuri. Eu stăteam pe platformă, iar ei aveau „colțul de „Amin,” pe o parte și doamnele stăteau pe partea cealaltă. Ei nu aveau nici un caiet de cântări, ci doar o orgă veche pe care o pompau cu o prăjină. Ați văzut vreodată una? Să vedem dacă a văzut vreodată cineva o orgă. O, da, pe care o pompezi cu o prăjină mare tăiată din pădure. Ei pompau această orgă. Uneori ei nu o foloseau deoarece clapele erau dezacordate. Ei aveau o furcă veche pentru acord cu care loveau, slujitorul începea: „Hmmmmm,” toți prindeau tonul și începeau să cânte. Ei cântau:

„Nu ne vom teme de rău,

Când ajungem să murim,

Căci Isus ne va lua pe brațele Lui,

Și ne va duce în siguranță Acasă.”

Cum respectau oamenii aceia pe Dumnezeu! Eu le-am vorbit despre vindecarea divină în acea după masă, sau mai degrabă în acea seară, și în ziua următoare

vânam veverițe sus, pe o parte a dealului. Am auzit ferăstraiele mergând în vâlcea și m-am gândit că voi merge jos să văd ce făceau. Patru sau cinci bărbați stăteau jos cu puștile lor sprijinite de copac și se certau, alții tăiau lemne cu ferăstrăul. Unul din ei spunea: „Eu cred că acel predicator a spus adevărul,” dar altul a spus: „Acea a fost o adunare bună de bla-bla-bla.” Acela era felul în care el putea să se exprime. M-am dus sus unde stăteau și ei vorbeau iar unul dintre ei avea o mare amestecătură de tutun, arăta ca o mare lipitură afară, de-o parte a gurii lui, cu falca umflată. El era chiar vorbitorul șef. Când m-am apropiat, am spus: „Salut!” Ei s-au întors, acel individ mare m-a privit, și-a înghițit tutunul de mestecat, și-a scos pălăria și a spus: „Bună dimineața, pastor Branham.” Eu m-am gândit: „Vai, acel cocoloș mare de tutun, era destul ca să-l omoare.”

Dar în timp ce vorbeam la amiază, s-a servit prânzul. Oamenii de aici, ar fi avut gustarea, dar acum, acela era prânzul. Eu am trei mese pe zi, acolo jos în sud: micul dejun, prânzul și cina, dar aici, am devenit confuz când ei au spus că este timpul prânzului, la timpul cinei. Eu...am pierdut cina. Astfel, caii pășteau în pădure iar eu vorbeam despre învierea lui Hristos, când un bărbat bătrân și voinic, care stătea acolo în spate, în locul acela aglomerat, a alergat la altar și a strigat: „Dumnezeule, ai milă de sufletul meu!” Și când el s-a dus, păi, el nu a mers nici măcar jumătate de cale spre altar, strigând: „Dacă Dumnezeu m-ar salva...” Păi, acolo erau cam cincizeci din acele mame bătrâne care l-au apucat și au mers cu el jos, la altar. Au fost cam cincizeci de convertiri neobișnuite în acea după masă. Și ei nu au mers acolo jos, doar ca să facă o mărturisire a ochilor uscați, ci s-au rugat tot timpul cam două ore. Apoi, s-au ridicat și hainele lor erau atât de ude, că puteai să le storci cum au transpirat. Și ei s-au dus jos prin pădure, și sus peste dealuri strigând din răspuțeri: „Aleluia! Aleluia!” Ascultați oameni, ei ar fi putut fi bapțiști, dar aveau o adevărată religie a Duhului Sfânt de modă veche. Acea este corect. Ei au trăit în acel fel. Prin roadele voastre sunteți cunoscuți. Aceasta este adevărat.

Acum, în timp ce citesc, rugați-vă, dacă vreți. În capitolul 15 din sfântul Luca, vrem să citim aceste versete din Scriptură, începând cu versetul 11 la 24:

„El a mai zis: „Un om avea doi fii.

Cel mai tânăr din ei, a zis tatălui său: „Tată, dă-mi partea de avere, ce mi se cuvine.” Și tatăl le-a împărțit averea.

Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul, și a plecat într-o țară

depărtată unde și-a risipit averea, ducând o viață destrăbălată.

După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă.

Atunci s-a dus și s-a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii.

Mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nu i le da nimeni.

Și-a venit în fire, și a zis: „Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici!

Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu, și-i voi zice: „Tată, am păcătuțit împotriva cerului și împotriva ta,

și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi.

Și s-a sculat și a plecat la tatăl său, Când era încă departe, tatăl său l-a văzut, și i s-a făcut milă de el, a alergat și a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat.

Fiul i-a zis: „Tată, am păcătuțit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău.”

Dar tatăl a zis robilor săi: „Aduceți repede haina cea mai bună, și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget, și încălțăminte în picioare.

Aduceți vitelul cel îngrășat și tăiați-l. Să mâncăm și să ne veselim;

Căci acest fiu al meu era mort, și a înviat; era pierdut, și a fost găsit. Și au început să se veselească.”

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Lui la Cuvânt.

Eu nu sunt ca un slujitor sau ca un vorbitor. Partea mea în acest loc și aici pe pământ, este să mă rog pentru oamenii bolnavi. Și aceasta îmi place foarte mult să o fac. Eu nu sunt educat, și singurul lucru pe care pot să-l spun, este că atunci când citesc Scriptura, doar privesc la fiecare Cuvânt exact cum El îl spune, iar eu

trebuie să-l spun la fel. Rugați-vă cu mine cu toții și frații slujitori, în timp ce încerc să vorbesc pe acest subiect pentru câteva momente. Singurul lucru...observați, Isus spunea această pildă, încercând să exprime simțământul Tatălui pentru cel pierdut, pentru cei înstrăinați de Dumnezeu și duși. Amintiți-vă, odată toți eram înstrăinați, despărțiți de Dumnezeu; fără milă, fără speranță, umblând în lumea de întuneric, pierduți pentru vecie. Dar Isus a luat locul nostru ca un păcătos și a murit în locul nostru, iar Tatăl ne primește cu bucurie de când Isus a devenit păcătos în locul nostru. Ce Evanghelie minunată! Eu m-am întrebat adesea, ce ar fi fost viața? Ce puteam aștepta vreodată dacă nu ar fi fost Isus? Unde aș fi eu? Care ar fi soarta mea?

Nu de mult, am zăcut în spital. Cei mai buni medici pe care un pacient putea să-i aibă, priveau la fața mea după ce anestezia a mers la inima mea din greșeală. Ei erau șocați să afle că anestezia fusese mai multă decât trebuia să fie...ea s-a dus la inima mea care mai bătea doar de șaptesprezece ori pe minut. Doctorul a spus tatălui meu: „Are trei minute de trăit.” O, vai! Cum puteam să mai ies vreodată din acel loc? Să trăiesc doar trei minute. Toate păcatele mele stăteau înaintea mea, și eu...credința pe care eu nu o susțineam. Păcatul să stea înaintea mea ca păcat. De multe ori, noi creștinii de aici, încercăm să ne îndreptăm pe noi înșine. Voi spuneți: „Păi, aceasta nu este foarte rău,” dar cel mai mic păcat trebuie mărturisit întotdeauna, nu contează ce sau cât de mic vi se pare el, în privirea lui Dumnezeu, este păcat. Priviți ce mic a fost primul păcat, dar priviți ce a făcut el rasei umane. Când primul păcat a fost comis, priviți la diferență. Când mesajul, „Fiul Tău a căzut,” a ajuns la cer, păi, se părea că Adam se cuvenea să alerge prin grădină strigând: „Oh, Tată! Oh, Tată! Unde ești?” Dar Adam s-a ascuns, și a fost chiar viceversa, a fost Tatăl care l-a chemat: „Fiule! Fiule! Unde ești?” Vedeți cum omul încerca să se îndreptățească pe sine însuși? El va încerca să se ascundă după ceva. În loc să vină în față și să spună ce este el și să-și mărturisească păcatul înaintea lui Dumnezeu, el va încerca să se ascundă în spatele la ceva.

Aici erau căutările lui Dumnezeu umblând și alergând în sus și în jos prin grădină, strigând după fiul Său pierdut. Tatăl căuta, căuta fiul pierdut. Trebuia ca fiul să caute pe Tatăl. Iar astăzi este exact la fel. Imediat ce omul păcătuiește, în loc să iasă și să mărturisească păcatele înaintea lui Dumnezeu, el va încerca să se ascundă după ceva; el va încerca să obțină o religie făcută de el însuși. Priviți la Adam. A făcut...ei și-au făcut șorturi din frunze de smochin și le-au pus în jurul lor. Frunze de smochin. Dar când au venit în locul unde Dumnezeu i-a chemat pe Adam

și Eva, ca să stea în Fața Lui, ei și-au dat seama că aveau o religie falsă, făcută de om. Cuvântul „religie,” înseamnă „acoperitoare.” Și ei erau acoperiți cu un șorț făcut de ei înșiși. O vedeți? Același efort este în om și astăzi: în loc să vină pe calea lui Dumnezeu, pe calea pocăinței crezând în Fiul Său, lăsând Sângele Său să ne spele de păcatele noastre, ne strecurăm în jur, căutând o altă cale prin care să scăpăm de a veni pe calea lui Dumnezeu. Noi vom spune: „Păi, această religie...ne vom uni cu aceasta sau vom merge unde nu este atât de strict.” Dar frunzele de smochin pe care și le-au făcut, nu au fost bune când au dat față cu Dumnezeu. Și tu, dragul meu prieten, vei afla că teoriile făcute de om nu vor sta în picioare când ajungi jos, la ultima respirație a acestui trup din această viață. Este bine să trăiești prin aceste lucruri, dar nu poți muri prin ele. Și eu mă gândesc că la vârsta mea în această slujbă, am stat lângă atât de mulți oameni care erau pe moarte, ca nimeni altul de vârsta mea; căci mult am fost chemat la cei pe moarte.

Nu demult , o anumită doamnă din orașul nostru, a primit botezul Duhului Sfânt și a venit sus, la Tabernacol. O altă tânără doamnă din oraș, foarte populară, aparținea la un fel de grup religios și modern care neagă Sângele și acoperirea, a spus că noi eram un cult și o grămadă de holy-rollers pentru că credem în harul salvator al lui Hristos. Dacă aceasta este ceea ce cere ca să fii un holy-rollers, atunci eu sunt unul dintre ei pentru că cred în Sânge. Această tânără doamnă mergea la dansuri și spectacole, totuși era învățătoare de școală duminicală în biserică. Biserica ei nega Sângele lui Hristos spunând că nu există un asemenea lucru iar păstorul ei spunea că acel lucru a secăt cu o mie nouă sute de ani în urmă, o Evanghelie socială. Curând acea doamnă a început să iasă cu niște băieți, o mică doamnă cu chip frumos.

Acea mică fată care a venit sus, la Tabernacol, era îmbrăcată modest, de modă veche, obișnuia să meargă în jos, pe stradă cu părul ei pieptănat în spate, strâns cât se putea, fără aceste...cum le numiți voi, vopsele pe fața ei sau acele lucruri ce poartă ele. Da, acesta este adevărul: noi învățăm împotriva la aceste lucruri. Dumnezeu să-i ajute pe predicatori să vină jos la Evanghelie. Ascultați doamnelor: a fost o singură femeie în Biblie care s-a vopsit înainte să întâlnească un bărbat, și aceea a fost Izabela, și Dumnezeu a hrănit câinii cu ea. Deci, când le vedeți cu acele vopsele, puteți spune: „Ce mai faci domnișoară, hrană pentru câini?” Exact aceea a făcut Dumnezeu: a hrănit câinii cu ea. Dar voi nu vreți să fiți ca ea. Dumnezeu vă face frumoase în căile voastre. Ești atât de drăguță, cât de drăguț acționezi. Dar până și bisericile sfințeniei sunt în declin. Voi știți că acesta este

adevărul. Mai bine v-ați întoarce înapoi la vechea linie de cioplire, înapoi la Evanghelie.

Acum observați, această doamnă doar se distra în orice fel, mergea la dansuri, la petreceri și așa mai departe, apoi a ajuns bolnavă. Nu înțelegea ce se întâmplă, dar când doctorul a ajuns la ea, deja avea o boală venerică. Ea a mers prea departe. A încercat cu unele injecții dar nu i-a ajutat. Păstorul ei i-a spus că va merge direct în cer pentru că fusese învățătoare de școală duminicală. Astfel, s-au adunat în cameră să o vadă plecând, îngerii Domnului să vină să o ducă. Eu tocmai treceam pe stradă cu puțin timp înainte de aceasta. Păstorul stătea afară, pe holul casei, o casă mare și frumoasă, oameni fini. El tocmai ieșise afară din cameră, iar clasa școlii duminicale erau toți înăuntru cântând cântări, s-o vadă pe ea mergând la cer. Păstorul ieșise afară să fumeze, pe hol. Când moartea a început să lovească, fata a început să devină isterică. Ea a spus:

„Unde este fata aceea?”

„Care fată? Aici sunt toți din clasa ta.”

„Nu vorbesc despre ei,” a spus ea, „vorbesc despre acea fată (i-a spus numele) care mergea sus la Tabernacol și obișnuia să-mi vorbească despre sufletul meu.” A spus: „Du-te și adu-o aici.”

Ei s-au dus după păstor și el a venit repede înăuntru. El a spus:

„Acum, ascultă scumpo. Vom chema doctorul să-ți dea o injecție. Ai ajuns puțin isterică.”

„Eu nu sunt isterică,” a spus ea. Apoi a spus: „Tu, înșelător de suflete, eu sunt pierdută și merg în iad pentru că tu m-ai învățat așa.” Fata a murit și s-a dus să-L întâlnească pe Dumnezeu, pierdută și strigând după fata care a încercat să-i spună ce era corect. Ascultă frate, când vii jos, la sfârșitul călătoriei vieții acesteia, îți vei dori să fi trăit o viață sfântă și curată înaintea lui Dumnezeu. Fii sigur că nu uiți aceasta. Acum, despre biserica ta la care aparții, aceea nu înseamnă nimic înaintea lui Dumnezeu, ci este ceea ce ești tu în inima ta. Aceasta este corect. Dumnezeu nu te va întreba dacă... la ce biserică ai aparținut, ci Dumnezeu se va uita la ceea ce ești tu în inima ta.

Observați cum Isus vorbea aici despre Tatăl și despre fiul Lui care a plecat. El

probabil a fost...avea aceasta în mintea lui, cum Dumnezeu caută, cheamă și atrage oamenii la pocăință. Astăzi, Duhul Sfânt încă merge prin țară chemând păcătoșii și pe cei ce sunt pe moarte.

Înainte de a părăsi subiectul cu frunzele de smochin, vreau să spun încă un cuvânt. Observați ce a făcut Dumnezeu. Când Dumnezeu S-a întâlnit cu Adam, ei aveau deja religia făcută de ei înșiși. Nu au trecut nici douăzeci și patru de ore de când cineva a spus: „Frate Branham, știi care este religia mea? ” El a spus: „Religia mea este regula de aur: „Fă altora așa cum tu vrei să-ți faci alții.” Eu am spus: „Acea este bună dar nu are nici o salvare în ea.” Este corect. Dacă un om nu este născut din nou, cu nici un chip nu va intra în Împărăție. Născut din Duhul lui Dumnezeu, reînnoit, regenerat, devine o persoană nouă în Isus Hristos; toate lucrurile vechi s-au dus și toate lucrurile devin noi, convertit, schimbat. Mergând în drumul tău, te întorci și mergi în cealaltă direcție, viceversa.

Atunci, Adam s-a temut să iasă afară și să stea înaintea lui Dumnezeu. El doar a spus: „Sunt gol.” Observați, Dumnezeu S-a dus afară și a venit cu niște piei pe care le-a legat în jurul lor. Dacă Dumnezeu a adus piei, El trebuia să omoare ceva. Ceva trebuia să moară ca să facă o acoperitoare, astfel, El a omorât ceva și a luat pieile. Ceva a murit în locul lor pentru că pedeapsa era moartea, deci o victimă nevinovată a trebuit să moară pentru vina lor, ca să-i acopere. Așa este și astăzi, prieteni. Nu regula de aur, aceea este în ordine; nu cele zece porunci, ele sunt sfinte, ci Dumnezeu a ucis ceva ca să vă acopere. Fiul Lui, Hristos Isus a murit la Calvar, Cel nevinovat a murit pentru vină ca să facă o cale pentru ca eu și tu să putem fi nevinovați în El, înaintea lui Dumnezeu. Aceea caută Duhul Sfânt astăzi prin țară și încearcă să găsească pe cineva care să-L creadă pe El, pe Hristos Isus.

Acum, povestirea noastră începe, și este o povestire foarte emoționantă pentru mine, așa cum eu voi încerca acum să mă apropiu de ea, doar puțin. Ascultați cu atenție. Să pregătim o dramă în această după amiază și să prezentăm puțin trecutul, astfel ca și copiii să o poată primi. Dumnezeule, ajută-i pe copiii noștri din ziua de azi.

Nu cu mult timp în urmă, marea echipă J. Edgar Hoover, căpitanul Al Farrar, marele om peste toată echipa Hoover pentru tineri, a venit la adunarea mea și a fost convertit, condus la Hristos. Stăteam în biroul lui, care era... eram în Fresno, California, unde aveam o adunare de trei seri. De acolo, ne-am dus la Seattle...(Loc gol pe bandă)...pe platformă. Când am pășit înăuntru, ei m-au dus într-o cămăruță.

Eu nu am văzut niciodată așa multă poliție peste tot. Când m-am întors afară, fratele Bosworth se pregătea să mă prezinte, și imediat ce a făcut-o, cineva în haine civile i-a atins umărul și a spus: „Mi-ar plăcea să spun un cuvânt.” Dar dr. Bosworth a zis: „Domnule, aceasta nu se obișnuiește aici.” El și-a arătat legitimația, era căpitanul Al Farrar. Și el i-a spus: „Da, domnule.” Zece mii erau adunați, și el a spus: „Prietenii, eu sunt căpitanul Al Farrar. Aproape fiecare de aici mă cunoașteți deoarece casa mea natală este aici, în Washington, Tacoma. Treaba mea este să demasc escrocheriile. Când am auzit de această afacere Branham de rugăciune pentru bolnavi, m-am dus la Fresno ca să opresc escrocheria. Eu am văzut acele lucruri, am auzit pe predicator vorbind și nu mi s-a părut a fi un escroc.” El a mai spus: „Ne-am dus și am adus un doctor și am trimis înăuntru un băiețel paralizat, bolnav de poliomielită. Poliomielita doar...noi am stat două nopți și în cele din urmă, băiețelul a ajuns în linie. Și când el a trecut prin aceea, fratele Branham a spus: „El este o victimă a poliomielitei.” Apoi a întrebat pe tată dacă el va crede. Tatăl era în forțele de poliție și el a spus că va crede, apoi fratele Branham a spus că în timp de opt zile, băiatul va fi bine. Și noi l-am urmărit. Micul băiat stă în spatele cortinei în seara aceasta, perfect normal. El s-a întors la școală.” A spus: „Eu vreau ca voi toți să fiți bine încredințați de aceasta. Am verificat toate finanțele lor, ceea ce fac ei cu ele și toate lucrurile, și vreau să știți că aceasta nu este o escrocherie, ci este cu adevărat mâna Atotputernicului Dumnezeu.”

În ziua următoare, el m-a dus jos, la acea mare închisoare pe care o au ei acolo. Ei aveau înăuntru tinere doamne, unele din ele pistolare, care umblau în sus și în jos pe podea, înjurându-se una pe cealaltă. El a spus: „Ce crezi despre aceasta, reverend Branham?” Am spus: „O, vai! Pot să le spun un cuvânt?” „Desigur,” a spus el. M-am dus jos la bărbații tineri de acolo care erau într-o stare oribilă. El mi-a arătat cum din biroul lui, apăsa pe un buton ca să deschidă anumite celule, și putea s-o facă numai de acolo. Dacă cineva l-ar fi împușcat, ar atinge acel buton și ar închide fiecare..... poliția și totul peste tot în jurul locului. După ce a terminat, avea două gărzi cu el, când ne-am dus jos, la galerii, a spus: „Dumneavoastră vă plac puștile, nu-i așa, frate Branham?” Am răspuns: „Da.”

Ne-am dus într-o galerie dedesubt, jos ca într-o celulă. El a spus: „Aici exersăm cu tinerii.” Apoi a început să-mi spună cât de departe trebuie să fii de la un loc la altul ca să împuști și așa mai departe. Am observat că continua să mă privească și mă întrebam ce va face? Apoi a eliberat ofițerii care erau cu el. Ne aflam singuri în acel

loc mic cu metal peste tot în jur. A spus:

„Frate Branham,”

„Da, domnule?” am spus eu. El și-a pus mâna pe umărul meu, iar eu m-am gândit:

„Oh, vai!” El a continuat:

„Mă întreb dacă este vreo șansă pentru mine.”

„Ce vreți să spuneți, căpitane Farrar?” El a spus:

„Eu nu am fost un om rău, eu doar încerc să țin legea și să fac ce este corect.”

„Acea este datoria dumneavoastră, domnule.”

„Dar eu vreau cu adevărat să-L găsesc pe Isus.”

„Dumneavoastră credeți?”

„Da, domnule. Dar eu nu L-am găsit pe Dumnezeu.” (Loc gol pe bandă.)...aparțin de o biserică aici, dar eu nu-L cunosc pe El. Nu-i nevoie să mă păcălesc pe mine însumi. Eu m-am alăturat bisericii, sunt membru de ani, dar nu-L cunosc pe El în felul acela.”

„În ordine, căpitane Farrar. Îl veți putea primi doar dacă veți crede.”

„Eu îți spun: înainte ca să pleci din Washington, stabilește un loc unde ne vom întâlni ca să mergem împreună și vom vorbi acolo despre toate acestea. Doar stabilește aceasta. Noi vom cina și vom ieși împreună și așa mai departe, poate voi lua și yahtul meu și vom ieși în zona golfului.”

„Căpitane Farrar,” am spus, „El te va primi chiar aici.”

„Nu aici jos, în acest...(Loc gol pe bandă).....

„Da, domnule.”

„Va veni El aici jos?”

„El a mers în burta unei balene pentru un om. El a mers într-un cuptor încins ca să scoată pe copiii Lui afară, și El va veni aici jos, în această galerie.”

Acel ofițer și-a desfăcut catarama de la armă, și-a pus-o pe podea, apoi și-a pus brațele în jurul meu și astfel Dumnezeu a coborât în chip miraculos și l-a salvat. El merge și predică Evanghelia acum, un predicator care vede pe Tatăl care încă este preocupat de cei pierduți. Nu contează cine ești și în ce împrejurare te afli, Isus va veni în orice loc ești, ca să te primească.

În această după amiază, priviți la acel fiu risipitor și unde se afla el. Cel mai rău loc ce putea fi pentru un evreu, era o cocină de porci. Observați, priviți la dramă acum. Este o casă de modă veche la țară. Haideti să ne fixăm aceasta în mintea noastră pentru un moment. Eu pot să văd că acolo locuiește un cuplu bătrân, drăgălaș. Ei au lucrat din greu toată viața lor și aveau doi fii. Desigur, întotdeauna fiul urmează să moștenească totul. Apoi, acest fiu mai tânăr, poate...să spunem că ei mergeau la biserică în fiecare duminică și ei îl iubeau și îl slujeau pe Dumnezeu din toată inima. Dar într-o zi, acest fiu mai tânăr, să zicem că a început să iasă cu un grup cu care nu ar fi trebuit să meargă. Ascultă tinere aici, în această după amiază, tânără doamnă, imediat ce ieși de sub influența creștină, te afli în mâini rele și ești pe drumul tău înapoi, chiar atunci. Amintește-ți aceasta imediat ce ieși de sub influența Duhului Sfânt. Mie nu-mi pasă cine este băiatul sau cine este fata, dacă nu sunt salvați, stați departe de ei. Aceea este exact corect. Și voi bărbații, de asemenea. Cineva a spus: „Păi, eu pot să merg într-un bar cu un tip și pot să beau o coca-cola în timp ce el bea bere sau whisky, apoi să vin înapoi și să fiu aceeași persoană.” Eu mă îndoiesc de aceasta. Corect. Biblia spune: *„Feriți-vă chiar și de ceea ce vi se pare rău.”* Stai departe de terenul dușmanului. Alunecarea pe vechiul tobogan, este atât de lunecoasă...toboganul...te miști în jur, și dintr-o dată, înainte ca să-ți dai seama, te-ai dus în jos pe tubul înclinat...(Loc gol pe bandă.).....

...întreba dacă putea tocmi pe cineva să-l ducă peste deal. Unul a spus: „Eu pot conduce acești cai la jumătate de metru de margine într-un adevărat galop și niciodată nu cad.” Un altul a spus: „Eu pot conduce la cincisprezece centimetri de margine și niciodată nu ies afară.” Apoi, el a întrebat pe următorul: „Dar, tu?” Și el a spus: „Eu voi sta doar cât de departe pot eu.” „Cu tine voi merge,” a spus acela. Nu să vedeți cât de aproape puteți sta de păcat, ci cât de departe puteți sta de păcat. Fugiți departe de el! Încheiați totul cu păcatul. Este o rușine că poporul nostru american se tăvălește azi și face toate lucrurile...Mergeți în case astăzi...eu am fost în case creștine și când au deschis frigiderul, era plin cu cutii de bere; presupuse a fi case creștine. Creștinilor, nu vă prostiți cu acel lucru. Noi am

schimbat altarul de rugăciune de modă veche, l-am dat afară din casă și am făcut o masă de cărți de joc în locul lui. Aceasta transformă pe copiii voștri în delicvenți juvenili. Nu este delicvență juvenilă, ci este delicvență părintească. Dacă părinții și-ar învăța copiii și ar vedea unde umblă ei și să aibă grijă de ei, nu ar fi ...Acea este corect.

Aveți aceste tinere doamne care stau acolo jos, pe plajă, cu costum de baie înaintea bărbaților, apoi aici pe stradă cu aceste haine vulgare, și dacă cineva le insultă, voi vreți să...Tu ești acela. Corect. O trimiți afară în felul acela și o lași să iasă afară în acel fel... Astfel, eu vorbeam cu o micuță doamnă, ziua trecută, și ea spunea: „Păi, încerc să am o piele bronzată.” Iar eu i-am spus: „Ascultă, am acasă o fetiță, și nu știu ce va face ea în viitor, dar dacă o prind vreodată întinsă în felul acela, ea va primi o bronzare-fică pentru că este fiica domnului Branham care îi va face o bronzare cu o nuia pe spatele ei, tot atât de tare, imediat ce intră în casă. Nu un bronzat de la soare, ci un bronzat de la Fiu; (soare și fiu, în engleză se pronunță la fel. Este un joc de cuvinte: soare-fiu.) Ea doar va primi felul de bronzare corectă de care are nevoie. Aceasta este exact corect. (Adunarea aplaudă.) Vă mulțumesc. Acela este felul de bronzare corect de care avem nevoie...Tăticul meu?...Cele zece porunci? Regula de aur?..... afară la lemnărie.....

Apoi, pot să văd acel bărbat tânăr care merge afară... (Loc gol pe bandă.)....de ce nu-i spui mamei tale că vei merge la acea biserică veche de acolo?...Tot ce trebuie să faci, este să mergi înainte și înapoi la biserică. Păi, tu nu ai putea să mergi într-un loc mai bun decât la biserică. Îl pot auzi pe acel băiat spunând: „De ce nu vii în oraș, jos la acele lumini strălucitoare și să trăiești așa cum ar trebui să trăiască un băiat?” Păi, primul lucru pe care îl știți...eu îl pot vedea cum va întreba pe tatăl său, dar tatăl lui îmbătrânește, și mama lui îmbătrânește, apoi într-o zi, când ajunge acasă obosit, el devine obraznic cu mama și tatăl lui. Primul lucru pe care îl va spune, va fi: „Tată, vreau să-mi dai partea mea. Am obosit să stau pe lângă casă și să fac toate aceste lucruri. Tot ce văd duminica, este să merg la biserică. Și restul băieților?...așa sau în acel fel, ei toți ies și au viața lor proprie. Eu vreau să fac așa ca ei.” Nu urma niciodată mulțimea, urmează-L pe Isus! Dar aceea este atitudinea tinerilor, nu-i așa? „Eu vreau să fac așa cum fac ei.” Niciodată să nu vă modelați după ei, ci modelul vostru să fie Isus.

Apoi, îl aud că spune: „Păi tu...” Îl aud pe tată că spune: „Păi, fiule, acesta este singurul fel pe care-l am ca să-mi câștig traiul. Este singurul mijloc de trai.”

„Păi, eu am o moștenire, dă-mi-o. Dă-mi drepturile mele.” Care este dreptul tău? Îl pot vedea pe bietul tată bătrân că a fost deranjat foarte mult.

„Ce ai de gând să faci, fiule?”

„Voi coborî jos în oraș, și voi trăi ca restul dintre ei.”

„Păi, nu poți să stai cu mama și cu mine? Te iubim din toată inima și suntem buni cu tine. Am făcut tot ce am putut.” Dar aceea nu l-a mulțumit pe băiat și Satan l-a apucat. Astfel, a mers jos în oraș, ca să trăiască ca restul oamenilor lumesci. Apoi îl văd pe tată spunându-i mamei: „Mamă, știi ce s-a întâmplat? Băiatul nostru a ajuns într-o companie greșită. Este un bărbat tânăr acum, așa că mi-a cerut să vând ferma și să împart totul între el și fratele lui. Nu-l pot convinge să nu facă aceasta.”

O pot vedea pe bătrâna mamă...Dumnezeu să binecuvânteze acele scumpe mame bătrâne. Am și eu una acasă, cât o iubesc! Ieri i-am spus „La revedere,” și bărbia ei tremura. Astfel, ea coboară...mama nu mai are atât de mult timp. Eu mă bucur de pace când ne adunăm împreună pentru o masă. Eu i-am spus: „Mamă, trebuie să plec...” Eu pot să o văd pe această mamă bătrână din povestirea noastră, în această după masă. O văd mergând la fiul ei și spunându-i: „Fiule, mama a spălat pe scândură și a călcat încercând să facă tot ce putea pentru tine.” Și îl pot auzi pe el spunându-i: „Mamă, tu ești departe de lucrurile acelea, sunt timpuri vechi și eu nu vreau nimic din felul acela. Eu voi avea felul meu. Sunt major acum, deci voi avea felul meu cu privire la aceasta.” Pot să o văd pe ea punându-și brațele în jurul lui ca să-l îmbrățișeze. Ea vrea să-l îmbrățișeze, dar el și-a întors capul...nu vrea un sărut în public. Fără afecțiuni? Biblia spune că ei vor fi în acest fel. Pavel o spune: fără afecțiune naturală. Acesta este felul lor astăzi. Acum, copilul conduce casa în locul tatălui și a mamei. Ei sunt cei care vorbesc. Este o rușine; fără afecțiune naturală.

Eu pot s-o văd pe mamă cum îi mângâie obraji... ascultați oameni tineri, într-una din aceste zile, va fi singura ființă din lume...ea va fi dusă, nu va mai fi aici, și nici acel tată bătrân de care te-ai rușinat doar pentru că merge la biserică și era fericit când striga uneori. Acel prieten sau prietenă a ta din biserică spune: „Păi, privește-l! Nu este aceea îngrozitor?” Iar tu ești rușinat de el. Va veni un timp când nu vei mai avea de cine să te rușinezi.

Nu demult, o tânără doamnă a venit de la colegiu. Mama ei spăla haine pe scândură ca s-o poată trimite pe ea la colegiu. Și când a ajuns la gară, avea o... a

adus o tânără cu ea. Ea se îndepărtase de Dumnezeu și de biserică. Tânăra fată era cu ea, stând în tren și privind afară...și acolo stătea mama ei toată plină de cicatrici. Tânăra fată ce venea de la colegiu, a spus: „Privește la acea femeie bătrână ca o arătare de babă cloanță.” Și aceea era mama fetei. Ea a continuat: „Nu este ea o arătare oribilă? Vai, nu ai urî tu să stai la masă cu ea?” Acea era prietena fetei. Și în loc ca fata să-i vorbească, și-a întors capul. Când au coborât din tren, acea femeie bătrână cu fața zbârcită, a alergat la ea și și-a aruncat brațele în jurul ei s-o sărute, dar fata s-a îndepărtat de ea scârbită pentru că se îndepărtase de Dumnezeu și de biserică. Era atât de rece și și-a întors capul să privească în altă parte. Mama a spus: „Scumpa mea, scumpa mea, ce ți s-a întâmplat?” Dar ea era jenată din cauza prietenei ei.

Chiar atunci, unul dintre conductorii care cunoștea întâmplarea, a pășit și a apucat fata de umeri și i-a spus: „Ascultă aici, Mary. Ce vrei să spui? Ți-e rușine cu mama ta de când ai ajuns la colegiu? Amintește-ți, tu știi povestea. Într-o zi, casa voastră ardea. Mama ta a fost o femeie frumoasă, mult mai frumoasă decât ești tu sau ai fi vreodată. Atunci, tu erai un bebeluș care plângea în casă când ea întindea rufele în curtea din spate. Dintr-o dată, casa a luat foc iar pompierii veneau să stingă focul. Casa era în flăcări iar tu plângeai la etaj și nici unul nu îndrăznea să urce prin flăcări. Dar mama ta, s-a înfășurat pe sine și a alergat înăuntru printre flăcări, te-a apucat, și-a luat hainele de pe trupul ei, a înfășurat fața ta, te-a înfășurat toată și și-a expus propria ei față flăcărilor. Ea te-a salvat dintre flăcări. De aceea ești tu așa frumoasă astăzi și de aceea este fața ei plină de cicatrici. Și acum, ți-e rușine de acele cicatrici?”

Acela este felul cum a făcut și Isus pentru noi. Când eram păcătoși, urâți înaintea lui Dumnezeu, rătăciți și întorși cu spatele, a venit El, scumpul Fiu al lui Dumnezeu din palatele de fildeș, a coborât jos pe pământ, a luat rușinea și păcatul nostru peste El însuși, și a murit la Calvar strigând. Astăzi, trebuie să mă rușinez de Evanghelia Lui? Creștinilor, ne rușinăm să ne ridicăm pe străzi pentru Evanghelia Lui, când El a fost desfigurat și făcut urât pentru ca noi să putem fi liberi? El a fost desfigurat de păcat pentru ca tu să poți fi liber de păcat. Niciodată să nu Îl negi. Iubește-L întotdeauna! Stai pentru ceea ce este adevărat! Stai pentru Evanghelia Lui!

Acela este felul de atitudine, aproape al tuturor celor tineri de astăzi. Acest fiu tânăr a simțit în același fel, de aceea a spus: „Mamă, nu mai vreau să am de-a face cu această familie. Tot ce știți voi, este să mergeți la biserică. Aceasta este tot ce

aud eu.” Îl pot vedea pe bătrânul tată punând acel panou pentru vânzare. Noi dramatizăm aceasta, în acest fel, desigur, pentru folosul tinerilor. Deci, îl pot vedea punând acel semn pentru vânzare, vinde vechea fermă, adună toate bunurile și le împarte între băieți. Mama și tatăl lor vor trăi doar atât de mult cât va dura partea lor, până se va termina.

Observați, îl pot vedea pe tânărul băiat că și-a luat partea, a pus banii în buzunar, și a spus: „Acum voi avea un timp bun.” În dimineața următoare, el spune mamei lui: „Bătrână doamnă, împachetează-mi hainele, eu voi pleca în această dimineață.” Oh, vai! Eu văd cum acea sărmană mamă bătrână ia lucrurile mici pe care el le-a purtat când era un băiețel, le strânge, și le privește, apoi ridică o pereche de ghete mici pe care ea...Voi știți cum mamei îi place să păstreze lucruri ca acelea. Mama păstrează pantofii mei vechi pe care i-am purtat când eram un bebeluș mic. Și are cămașa lungă așa cum purtau bebelușii mici pe atunci. Acea este o comoară pentru inima unei mame. Eu pot vedea această mamă bătrână cum ia acele ghetuțe, le pune pe ziar, se apleacă jos și spune o rugăciune: „Oh, Dumnezeule, ai grijă de băiatul meu, căci el mă părăsește acum, eu...”

Câți dintre voi aveți o mamă de modă veche ca aceea? Să vă văd mâinile. O, nu sunt ele scumpe și dulci? „Ai grijă de băiatul meu. El a plecat cu lumea și nu știu ce i se va întâmpla, dar ai Tu grijă de el, Tată.” S-a rugat vreodată mama ta pentru tine? Oh, când mica mea mamă bătrână...eu am văzut-o mergând în camera ei, când eram fără mâncare, cum îngenunchea și striga la Dumnezeu. Dumnezeule, dă-ne mai multe mame ca acelea, de modă veche, care se roagă. Acea este coloana vertebrală a națiunii noastre. Aceasta este corect. Mame bune, salvate de Dumnezeu. Eu o pot vedea strigând spre Dumnezeu: „Dumnezeule, ai grijă de băiatul meu.” Nu contează ce faci tu, ea doar iartă. Inima ei este întotdeauna gata să ierte. Vino înapoi!

Apoi, îl pot vedea pe bătrânul tată. El este doar neliniștit umblând înainte și înapoi; în sus și în jos, afară, de la șură la casă, înainte și înapoi. O pot auzi pe mamă că merge la ușă întrebând: „Ce se întâmplă, tată?” „Oh, eu nu știu, mamă.” Știți, părinții buni care sunt salvați de Dumnezeu, se neliniștesc pentru copiii lor. Eu însumi sunt tată și am un băiat mic care stă aici și mă ascultă acum. Dumnezeu știe că îl iubesc. Eu aș...Dacă unul din noi ar trebui să moară în această după masă: „Lasă-mă să mor de zece mii de ori pentru el.” Corect. Lasă-l pe el să rămână. Este o dragoste pe care o avem pentru vlăstarul nostru. Acela este motivul că Dumnezeu atât de mult a iubit lumea, vlăstarul Lui, încât El însuși a

venit ca noi să putem fi liberi. El însuși a plătit pedeapsa.

Eu îl observ pe acest tată istovit umblând încă și încolo; în sus și în jos. În ziua următoare, când a sosit timpul ca băiatul să plece, îl pot vedea luându-și valiza lui mică a ieșit afară spunând: „Adio, oamenilor!” Apoi a plecat. Dar mama lui strigă: „Doar un moment, dragule. Înainte să pleci, să ne mai rugăm odată.” Îngenunchează jos pe podea și pot vedea pe bătrâna mamă și tată cu brațele lor unul în jurul celuilalt, rugându-se lui Dumnezeu: „Dumnezeule, noi l-am crescut și l-am adus până aici. Acum, el a plecat de pe cale și de la noi, rătăcind. Te rog, Tată, ai grijă de el.” Îl pot auzi pe el că spune...O, dar nu are stare în timp ce ei se rugau. Ei nu mai vor să audă rugăciunile mamei lor și ale tatălui lor. El avea alte lucruri în mintea lui, acela fiind motivul că uneori suntem nerăbdători și doar nu putem aștepta câteva minute. Nu ne putem ruga, nu putem aștepta pentru o rugăciune. Prieteni, va veni un timp când veți avea toată eternitatea să vă gândiți la aceasta. Rugați-vă acum! Fiți gata acum, să întâlniți pe Stăpânul! Eu îi pot auzi cum se roagă, apoi se ridică, iar mama încearcă să-l îmbrățișeze, dar el întoarce capul. Tatăl și-a pus brațele în jurul lui, dar el a strigat: „O, dar terminați odată,” și se îndreaptă spre deal. Îi pot vedea pe mama și tatăl lui stând acolo cu brațele lor unul în jurul celuilalt și fluturându-și mâinile de rămas bun către fiul lor care a pornit spre deal, apoi jos în oraș ca să fie cu restul lumii. Și acești părinți, pot să-i vadă cum se întorc în casă plângând, strigând și rugându-se.

Îl pot vedea pe acel tânăr că ajunge cu marea mulțime, acolo jos. El a fost un prieten bun atâta timp cât au ținut banii lui. Acesta este felul în care te tratează lumea: cât timp ai bani, ai și prieteni, dar când banii tăi s-au dus, și prietenii se duc. Aceia sunt prieteni de timp uscat. Eu cunosc un Prieten care se va lipi de tine și dacă nu ai nici un ban: Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Am fost într-un loc unde nu aveam nici un cent, și El m-a iubit. El m-a iubit tot atât de mult și dacă urma să nu am nici un bănuț; și tot așa de mult dacă urma să am un milion de dolari. El te iubește la fel. Această iubire curată și sfântă, neperversă vine numai de la Dumnezeu în oamenii Lui. Acesta este felul în care trebuie să ne iubim unul pe altul, cu această iubire evlavioasă.

Observați, eu îl pot vedea în marile localuri cu aparate de jocuri de noroc și săli cu renume rău și așa mai departe. După un timp, s-au dus banii și s-au dus și prietenii. El a fost un băiat popular, și se putea întâlni cu orice fată, dar când banii lui s-au dus, s-au dus și ele cu mulțimea. Acesta este felul în care diavolul te părăsește. Atâta timp cât ai bani, ești popular și este în ordine, dar când acel timp

trece, ești terminat. Aceasta este totul înaintea lumii.

Apoi, îl pot vedea că trebuia să-și ia o slujbă. Astfel, s-a dus la un cetățean al țării, un crescător de porci. Priviți unde a căzut el acum: un evreu care nu trebuia nici măcar să-și pună mâinile pe un porc, dar el era în nevoie, murea de foame și a trebuit să-și ia o slujbă. Așa că a primit cel mai rău lucru pentru că așa face diavolul. Imediat ce te poate avea când începi să cobori în jos, pe deal, te va călca cu tot ce are. Eu am văzut...(Loc gol pe bandă.)...atunci, el nu mai era un prieten bun.

El s-a lipit de un cetățean din ținut. Și acel cetățean i-a dat două găleți mari pline cu lături ca să le dea la porci. Gândiți-vă: un băiat evreu intrând în cocina porcilor ca să le dea mâncare, departe de mamă, departe de religia pe care a avut-o odată și care îl ținea departe de porci. Acum însă, el se identifica cu aceea. Acesta este felul în care o face diavolul. El te va face să fumezi prima țigară spunându-ți că doar nu este nici un rău în ea, dar după un timp, vei ajunge un fumător pasionat. Îți va spune că nu este rău să iei o băutură socială... Am sta lângă ei înainte să meargă la spânzurătoare; am stat lângă ei înainte să fie electrocuțați și toți au spus: „Niciodată nu am avut intenția să fiu un jucător de noroc.” „Când am jucat cărți, nu am intenționat să fiu un jucător de cărți.” „Niciodată nu am intenționat să fiu un bețiv.” „Când am furat prima dată de la o stație de benzină, eu nu am intenționat să fiu un hoț.” Dar singurul lucru pe care îl vrea diavolul, este să începi, apoi el te va prelua. Dacă ajungi pe terenul lui odată, urmărește-l. Tu știi ce înseamnă să faci un lucru greșit, dar există o influență a puterii întunericului, este prințul puterii văzduhului care te conduce să fii prins în capcana acestor lucruri. Dar trebuie să te ridici în picioare, să te separi pe tine însuși de lucrurile lumii apoi vino afară și trăiește pentru Hristos. Corect.

Pot vedea acest copil cum hrănește porcii. Aici, el este jos în cocina porcilor punându-le lături și mâncând și el din aceeași găleată cu lături. Hrănind porcii. Gândiți-vă ce a lăsat el și ce avea acum. Partea pe care a cheltuit-o, era într-adevăr a tatălui său, ceea ce el a câștigat, și acum, el era în cocina porcilor. Tot ce putea auzi, era doar grohăitul porcilor..... ...acum, există mulți „băiatul-mamei,” afară în hanuri beți, în săli cu renume rău și multe tinere doamne prostituate pe străzi. De ce? Pentru că s-au îndepărtat de casă, s-au îndepărtat de Dumnezeu, s-au îndepărtat de Biblie și de învățăturile ei și au mers să trăiască ca restul lumii. Stați departe de lume. Biblia spune: *„Dacă iubești lumea sau lucrurile lumii, dragostea Tatălui nici măcar nu este în tine.”* Stați departe de lume. Și atâta timp

cât există în inima ta o dorință să faci aceea, vino înapoi la altar. Amin. Stai acolo până când toată este dusă. Oh, vai! Acesta este felul de religie de modă veche despre care vorbesc. Este felul care scoate afară dorința din tine.

După ce m-am convertit, a venit la mine o doamnă tânără și mi-a spus:

„Frate Branham, ce plăcere găsești în viață dacă nu fumezi, nu bei, nu mergi la spectacole sau altceva?” Câteva seri după aceea, cam opt sau zece păcătoși au venit la altar, și am spus:

„Eu am mai multă plăcere în aceasta într-un minut, decât ai putea avea tu în zece ani, în lume.” Cei pierduți venind la Dumnezeu, în aceea avem noi creștinii, plăcere; privind la bebelușii născuți din nou în Hristos și venind în Împărăție, suflet etern care este ceva real.

Pot vedea băiatul stând acolo jos, într-o cocină de porci. În timpul nopții, acel loc vechi pute și el a fost lăsat în cocina porcilor, întins jos în albie, pe partea porcilor. Într-o noapte, o văd pe mama lui că nu are odihnă și pe tată că încep să vorbească despre băiatul lor...o aud pe mamă spunând: „Sunt așa de neliniștită, tată, și nu știu ce să fac. Eu doar mă gândesc la băiatul nostru și mă întreb unde o fi? Mă întreb, oare are ce să mănânce?” Și îl aud pe tată, care îi spune: „Ei bine, noi întotdeauna am fost învățați că *„toate lucrurile lucrează împreună pentru binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu.”* Să ne rugăm.” Îi văd îngenunchind pe podea și rugându-se pentru micul Johnny: „O, Dumnezeule, ai grijă de băiatul nostru. Oriunde este și în orice stare, îngrijește-Te de el Tată, și trimite-l acasă.” Unde era el? Jos în cocina porcilor, mergând la cocina porcilor.

Îngerul lui Dumnezeu a mers la el și i-a zis: „Băiete, trezește-te!” I-a vorbit și i-a zis: „O, cum ar fi dacă doar ai merge înapoi acasă, la ei?” „Mă gândesc la tatăl meu care are belșug și la toate lucrurile ce mi le-a dat, și acum, iată-mă zăcând aici într-o cocină de porci și murind de foame, mâncând....(Loc gol pe bandă.).....Biblia spune că el și-a venit în fire. De aceasta are nevoie și biserica astăzi, să-și vină în fire și să-și dea seama cine este Tatăl nostru, pentru că uneori, ne purtăm ca și cum nu am avea Tată ceresc. Pentru că toată bunătatea cerului aparține bisericii: vindecare divină, salvare, eliberare de teamă sau de orice, totul aparține bisericii. Isus a murit și noi suntem, noi moștenim prin El, tot ce are Dumnezeu, moștenitori ai Împărăției, bogați. Tatăl meu este bogat în case și pământ. El ține toată bogăția acestei lumi în mâinile Lui. Aceasta suntem noi, doar

dacă ne venim în fire. Oh, îl pot vedea așa cum își vine în fire și spune: „O, dacă doar aş putea merge înapoi acasă, dar eu am păcătuit și nu mai sunt vrednic să mă întorc. Deci, ce pot să fac?”

Și el...eu mă gândesc la timpul când era un băiețel și era bolnav, mama lui legăna leagănul, apoi îl lua înaintea și înapoi prin cameră, în sus și în jos, avea grijă de el și îl iubea. Dar acum, nu există nimeni să-l iubească și să aibă grijă de el. Este afară, în lumea rece și nu poate s-o scoată la capăt singur. Tot ce aude, este grohăitul porcilor în micul...îl pot auzi că începe să cânte un cântec vechi pe care mama lui îl știa. Cred că era cam așa:

„Dacă aş putea s-o aud pe mama mea

Rugându-se din nou,

Dacă aş putea să aud vocea ei tandră din nou,

Ce bucuros aş fi, ar fi atât de mult pentru mine

Dacă aş putea s-o aud pe mama mea

Rugându-se din nou.”

Aici ești tu, o mamă bătrână...nu ți-ar place s-o auzi că se roagă în această după masă? Mulți dintre voi...Oh, dacă ar putea auzi pe mama lui rugându-se pentru el, îngerii lui Dumnezeu privesc jos, din cer. Rugați-vă acum.

Apoi, pot să-l văd pe tată că este cu adevărat neliniștit. El se ridică, își ia haina și iese afară, pășește dincolo de poartă în noaptea luminată de lună, privind jos pe cărare și întrebându-se unde este băiatul lui. Vechiul cântec pe care tatăl meu obișnuia să-l cânte când noi prima dată...astfel, bătrânul tată cânta. Obișnuiam să-l văd pe tata care avea o batistă roșie veche pe care obișnuia să o scoată pe jumătate afară din buzunarul lui. El se ridica și cânta acest cântec:

„Oh, unde este băiatul meu în această noapte?

Oh, unde este băiatul meu în această noapte?

Inima mea se revarsă, căci eu îl iubesc. El știe.

Oh, unde este băiatul meu în această noapte?”

Oh, vai! El privea în jos pe drum, după băiatul lui care este departe. Dar pot să-l văd și pe băiatul lui care își vine în fire și privește înapoi, și parcă o auzea pe mama lui rugându-se, îngerii lui Dumnezeu așteptând să ducă mesajul ei. Pot să-l văd cum se ridică și cântă ca răspuns: „Spune-i mamei că voi fi acolo.” Haideți să cântăm cu toții aceasta, ca răspuns la rugăciunea ei. Îngerul păzitor duce mamei acest mesaj:

„Spune-i mamei că voi fi acolo,

Bucuriile cerului cu ea să-mpărtășim.

Da, spune mamei mele iubite că voi fi acolo.”

Câte mame sunt duse astăzi? Să văd mâinile voastre. Haideți să ne ținem de mână și să cântăm:

„Spune-i mamei...” (I-ai promis că o vei întâlni ca răspuns la rugăciunea ei?)
Îngerul păzitor duce ei acest mesaj:

„Spune-i mamei că voi fi acolo,

Bucuriile cerului cu ea să-mpărtășim.

Da, spune mamei mele iubite că voi fi acolo.”

Eu îl pot auzi că spune: „Mă voi ridica și voi merge la tatăl meu.” Iată-l că vine târându-se...la lumina zilei. Pot să-l văd pe tatăl lui ...iar mama lui rămâne în casă. Iată-l că vine, soarele răsărea peste câmpuri. Cu hainele zdrențuite și rupte, fără pantofi în picioare și clătinându-se, el venea acasă. Pot s-o aud pe mamă spunând: „Iată-l că vine, tată!” Iar tatăl răspunde: „Acela este băiatul meu.”

Și pot să-l aud pe băiat că spune: „Oh, tată, eu nu sunt vrednic să mai fiu fiul tău, dar fă-mă ca pe unul din servitorii tăi, căci eu voi fi...” Tatăl și mama s-au dus jos pe poartă...nu contează ce a făcut, el vine acasă acum. Au alergat la el, și-au aruncat brațele în jurul lui, apoi au spus slujitorilor: „Mergeți și tăiați vițelul cel îngrășat. Să ne veselim căci acest fiu al meu era mort, dar este viu; era pierdut, dar acum s-a găsit. Puneți un inel pe degetul lui și pantofi în picioarele lui. Îmbrăcați-l cu cea mai bună haină ce-o aveți în casă.” Aceasta este atitudinea Tatălui pentru fiecare păcătos care se află aici, în această după amiază.

Îmi amintesc când eram pierdut și distrus afară în lume, zăcând pe un pat de spital și murind ca un păcătos. Doctorul a spus că mai am de trăit doar câteva momente, dar eu am strigat venind jos pe drum, și am alergat să-L întâlnesc pe Tatăl ceresc; El m-a sărutat pe gât, mi-a sărutat departe toate păcatele și grijile mele; mi-a pus haina, Duhul Sfânt pe mine, a pus inelul de nuntă pe degetul meu, astfel, eu voi merge undeva într-una din aceste zile. M-a pus în mijlocul oamenilor Lui aici, unde ne putem bucura și putem trăi împreună fericiți. De ce? Odată am fost mort, dar acum sunt viu. Oh, vai! Odată eu am fost pierdut, dar acum sunt găsit. Astăzi, sunt mulți risipitori în lume; sunt bărbați risipitori, femei risipitoare și Dumnezeu îi cheamă pe toți să vină la pocăință. Este corect? El vrea ca toți să venim, El vrea ca voi să veniți, toți risipitorii de peste tot. Și eu mă întreb dacă există vreun risipitor aici, care a rătăcit departe. Eu nu mi-am dat seama că timpul meu se duce. Există vreun risipitor? Ridicați mâna. Cineva care a alergat departe de Dumnezeu, ați vrea să ridicați mâna chiar acum și să spuneți: „Frate Branham, eu am fost un risipitor, dar vreau să-L primesc pe Hristos chiar acum.”

Câți nu au Duhul Sfânt?...nu-L au....Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu mă întreb, cei dintre voi care nu ați primit Duhul Sfânt, nu ați vrea să veniți jos aici, cu mâinile ridicate spre cer? În timp ce cântăm din nou acel vers: „Spune-i mamei mele că voi fi acolo,” veniți aici și haideți să vorbim aceasta cu Dumnezeu chiar acum. Credeți că, dacă El va deschide ochii orbului prin mine, și va deschide urechile surdului, va asculta El rugăciunea mea acum și pentru nevoile voastre? Să cântăm. Toți împreună acum. „Spune-i mamei mele că voi fi acolo...” Corect. Veniți prieteni păcătoși, voi...Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu. Dumnezeu să fie cu tine. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu....

...spre bucuria ei.

„Spune-i mamei că voi fi acolo,

Bucuriile cerului să împărtășesc cu ea.

Spune-i mamei mele iubite: „Eu voi fi acolo.”

Aud pe Tatăl cum își cheamă fiul în seara aceasta: „Oh, unde este băiatul Meu?”
Ascultați aici, prieteni...(Loc gol pe bandă.)...

„Oh, unde este băiatul meu în seara aceasta?”

Inima mea se revarsă, căci îl iubesc. El știe.” (Loc gol pe bandă.) ....veniți!

Oh, aceasta este minunat. Ei se strâng de peste tot, toată adunarea în jur. O, creștinilor, nu este aceasta minunat? Ridicați-vă mâinile. Minunat! Credeți că Stăpânul stă aici, în această după amiază? Priviți, îngenunchind aici...(Loc gol pe bandă)...Veniți!

„Am un Tată dincolo., am un Tată dincolo.

Am un Tată dincolo, pe țărmul celălalt.

Într-o zi luminoasă mă voi duce să-L văd,

Într-o zi luminoasă mă voi duce să-L văd,

Într-o zi luminoasă mă voi duce să-L văd,

Pe țărmul celălalt.”

Să cântăm acest cântec.

„Acea zi luminoasă poate fi mâine,

Acea zi luminoasă poate fi mâine,

„Acea zi luminoasă poate fi mâine, pe țărmul celălalt.”

Câți aveți un Tată pe țărmul celălalt? Să vă văd mâinile. Oh, vai! Câți aveți o mamă acolo? Să văd mâinile voastre. Frate și soră, într-o zi, îi vom vedea, nu-i așa? Dacă nu ești sigur de experiența ta, vino acum. Vrei să vii? În timp ce cântăm:

„Acea zi luminoasă poate fi mâine,

Acea zi luminoasă poate fi mâine.

Acea zi luminoasă poate fi mâine, pe țărmul celălalt.

Oh, aceea va fi o întâlnire fericită,

Oh, aceea va fi o întâlnire fericită,

Oh, aceea va fi o întâlnire fericită, pe țărmul celălalt.”

Îmi amintesc de fratele meu care era pe moarte la spital...„Spuneți-i lui Billy, spuneți-i lui Billy că îl voi întâlni pe partea cealaltă.”

„Acea zi luminoasă poate fi mâine,

Acea zi luminoasă poate fi mâine,

Acea zi luminoasă poate fi mâine, pe țărmul celălalt.”

Mame, vreți să știți de ce așteptăm noi...adunați aici și îngenuncheați pe podea...Ce credeți voi că crede Stăpânul în această după amiază? Cum acest grup mic de...adunați aici flămânzind și însetând după neprihănire...Oh, Dumnezeu să vă binecuvânteze, dragii mei prieteni...aceasta nu este o chemare închipuită, ci este reală, noi îl vom întâlni. Cred că sunt în atingere cu gloria, cu cerul, cu Dumnezeu; și cred că Tatăl este mulțumit acum, în această după amiază. Căutând jos, prin audiență și găsindu-i pe cei care flămânzesc și însetează după neprihănire, chiar azi toți vor fi umpluți. Nu ați vrea să veniți? Altcineva, în timp ce așteptăm. Cineva de aici care nu este corect. Tu știi că experiența ta cu Dumnezeu nu este corectă, și nu ai Duhul Sfânt, nu vrei să vii? Adunați-vă în jur în timp ce ne vom ruga. Să cântăm acest cântec vechi și bun:

„Nu lăsa Cuvântul să se depărteze de tine

Și nu-ți închide ochii împotriva Luminii.

Biet păcătos, nu-ți împietri inima.

Fii salvat, o, în seara aceasta!

O, de ce nu în seara aceasta?

O, de ce nu în seara aceasta? Vrei să fii salvat?

Atunci, de ce nu, în această seară?

O, de ce? Spune-mi de ce nu, în această seară?”

O, Tată ceresc, vorbește chiar acum. Ajută-i pe cei care mă ascultă să vină simplu acum, la altar, în timpul acestei mărețe mișcări a Duhului. Doamne, primește-i! De ce nu în seara aceasta? Ascultă prietene: acum tu ești aici, dar unde vei fi peste cinci sute de ani? Mâine, soarele poate să nu mai strălucească niciodată ca să

binecuvânteze privirea ta înșelată. Acesta este timpul, o, fii înțelept. De ce nu în această noapte? Vrei să vii? Ultima chemare. O, de ce nu în această noapte? Amintește-ți: tu ești atrăgător...eu trebuie să te întâlnesc la judecată. În această seară poate că îți vorbesc pentru ultima dată. Eu ți-L ofer pe Isus. Vrei să vii și să fii salvat? De ce nu în această seară? Tu ești aproape convins. O, Dumnezeu te iubește. Nu vrei tu să vii? Mulți sunt pierduți, fără Duhul Sfânt în inima lor. Aproape convins acum, să crezi. Se pare că un suflet spune: „Du-Te Duhule, du-Te în drumul Tău. Într-o zi mai potrivită, Te voi chema.” În timp ce așteptăm, Duhul Sfânt a spus...chemare la altar...tânăr și tânără, cei în vârstă vin adunându-se în jur, de ce să nu luăm aminte la chemarea lui Dumnezeu? Acum, un suflet pare că spune: „Du-Te Duhule, du-Te în drumul Tău. Într-o zi mai potrivită Te voi chema.”

Înainte să vă așezați, în timp ce orga cântă, mai este vreo persoană? Veniți chiar acum! Ascultați, într-una din aceste zile, curând, mulți dintre cei ce sunt aici, pot fi duși. Eu voi fi plecat într-una din aceste zile, soarele nu-și va mai da lumina lui, iar luna va refuza să mai strălucească. Acum, dacă voi știți că nu sunteți în ordine cu Dumnezeu, să o rezolvăm aici, în această după masă. Haideti. Vreți? Ridicați-vă chiar aici. Amintiți-vă, dacă Dumnezeu poate descoperi secretele Lui, slujitorului Său, știți ce se întâmplă în serviciu. Nu va fi aceasta o zi minunată? Nu vreți să veniți? Bărbați și femei, voi doar începeți viața și sunteți la o răscruce de drum, veniți dacă nu sunteți salvați. Vreți să veniți acum, dulce și umil la Hristos?

Într-o zi, totul se va termina, apoi Îl veți întâlni pe El ca să dați socoteală de faptele care le-ați făcut pentru El. Într-una din aceste ore, o bombă atomică va lovi, și acest oraș va fi cenușă. Nu va rămâne nici o persoană vie. Aceasta poate fi în mai puțin de un an de acum. Unde va fi bietul vostru suflet? Nu-ți asuma acest risc, risipitorule, vino acum. Dacă într-un fel, te joci de-a biserica, deși aparții de o biserică, și nu ai avut cu adevărat o experiență reală, nu vrei să vii? Este foarte ciudat cum sunt călăuzit să fac aceasta...ridicați-vă mâinile. Ascultați aici voi toți, oameni creștini, priviți peste această scenă. Credeți voi că Dumnezeu nu privește cu ochii Lui la aceasta, când El hrănește vrabia care cade pe stradă? Și dacă El știe când moare o vrabie, ce ziceți de sute de oameni sinceri care se roagă? Acesta va fi un timp minunat. Ei încă mai vin, prieteni, de pe ambele părți. Dacă tu îți vei croi o cale, Dumnezeu va fi foarte fericit, iar noi bucuroși să ne rugăm pentru tine.

Ți-ar plăcea să fii reprezentat în acest număr? Ce dacă afară ar fi un sunet? Tu trebuie să mori. Ei ar spune: „Ce s-a întâmplat?” „Trâmbița lui Dumnezeu a sunat.” Oh, vai! Ultima chemare a fost făcută. Unde ești tu? Când tu poți...(Loc gol pe

bandă)...unde va fi sufletul tău? Vino chiar acum, în timp ce...nu-l întoarce spatele Lui, nu-l întoarce spatele, El va veni la inima ta...deși ai fost rătăcit... oh, cum vei vrea ca El să-ți spună: „Bine făcut,” în acea zi eternă. Nu întoarce spatele Salvatorului drag din inima ta, nu-l întoarce spatele!

Acum, dacă ești bolnav și ți-ar place...tu vii în ordine divină cu Dumnezeu...acum, dacă vrei, vreau ca fiecare să stea jos...o, oameni creștini de pretutindeni, stați în rugăciune orice ați face. Amintiți-vă, poate fi un suflet care poate veni în Împărăție. Este cineva aici care este în nevoie și vrea Duhul Sfânt? Gândește-te ce înseamnă aceasta pentru tine. Ce a însemnat pentru tine noaptea în care ai primit Duhul Sfânt? Ce a însemnat pentru tine? Și acum este timpul ca ei să primească Duhul Sfânt. Mulți sunt salvați dintr-o viață de păcat, ei sunt sinceri și flămânzesc după Dumnezeu. Acum, eu v-am ținut o jumătate de oră sau mai mult, ca să fac această chemare la altar.

Să ne plecăm capetele pretutindeni, în timp ce ne rugăm. Frați slujitori, veți veni la această audiență acum? Mergeți printre ei și fiți...fiecare să se roage, peste tot. Voi, toți oamenii de aici, care căutați pe Dumnezeu, ridicați mâinile acum, mergeți și spuneți: „Dumnezeule, eu cred.”

Tatăl nostru ceresc, noi, risipitorii de la Împărăție, am rătăcit. Mulți dintre noi, scumpe Tată, nu sunt potriviți să fie chemați copiii Tăi, dar fă-ne servitorii Tăi. Și Tu nu vrei să fim doar servitorii Tăi, ci vrei să fim un fiu al Tău, și o fiică a Ta, ca să avem privilegiile Căminului. Când suntem acasă, să mergem la frigider, când ne este foame, să mergem să mâncăm; când suntem obosiți...o, Dumnezeule, privește astăzi... așa cum mulți dintre ei privesc înapoi și se văd rătăcitori de acasă, de tata și de mama care i-a iubit; de o mamă de modă veche care s-a rugat pentru ei și atunci când a murit, i-a binecuvântat; un tată de modă veche care...oh, șterge lacrimile din ochii lui stând în glorie, într-o zi. Astăzi, ei sunt acolo jos...privind în această direcție...Chemarea la altar s-a făcut. Păcătoși și suflete care-L caută pe Dumnezeu, s-au adunat în jurul altarului, O, Duhule Sfânt, mișcă-Te cu putere mare chiar acum, plutește peste această clădire. Știu că aștepți să botezi pe fiecare dintre cei de aici, să erupi peste cineva, apoi să Te răspândești peste întreaga audiență. Lasă să fie acolo...(Loc gol pe bandă.).....

...aici în arenă, pentru ca Împărăția Lui Dumnezeu să fie manifestată pentru oamenii Lui. O, Hristoase, eu de asemenea vreau să fiu inclus în aceasta. Vreau să mă amintești, Dumnezeule! Amintește-Ți de mine, căci zilele mele sunt numărate.

Partea mea este stabilită. Într-o zi, moartea va stoarce viața din trupul meu, și trebuie să merg să Te întâlnesc, Isuse. Și când eu voi veni, mă vei întâlni acolo, Doamne? Când ceața va începe să se adune în cameră și lupta se va da în gâtul meu iar pulsul se va ridica în mâna mea, eu Te voi căuta, să stai acolo, Doamne. Tu ai...Da, deși umblu prin valea umbrei morții, nu mă voi teme de nici un rău. Tu ești cu mine. Nuiua Ta și toiagul Tău, ele mă mângâie. O, Dumnezeule, acum suntem în această oră întunecoasă, chiar înainte de războiul cel mare, global, care va lovi pacea ca niciodată, în timp ce puterea Duhului Sfânt Se mișcă chiar în această țară așa cum a fost în zilele lui Noe. Bărbați și femei sunt convinși astăzi să vină la Hristos Isus, să intre înăuntru pe Ușă, pe Poarta cea strâmtă și să fie născuți în Împărăție. Acum, așa cum acești oameni stau pe genunchi, suflete care se pocăiesc, o, Hristoase, ascultă rugăciunea lor...cred din toată inima mea că îi vei primi pe fiecare în Împărăția Ta. Fie ca Duhul Tău să fie în viețile lor și împlinește dorința din inimile lor chiar în această după amiază.

Fie ca mulți dintre cei de la balcon care se roagă... lasă ca Duhul Sfânt să se reverse peste ei, apoi în sus și în jos pe acele culoare, acolo sus. Cheamă oamenii Tăi, Doamne, și binecuvântează-i pretutindeni, pregătindu-ne pentru acea zi măreață. Acordă-ne aceasta, Tată, prin Numele Fiului Tău, Isus. O, Tată ceresc, binecuvântează-ne, căci o cerem în Numele lui Isus Hristos, pentru gloria Lui. În timp ce vă rugați, fiecare de pretutindeni, să ridice mâini sfinte acum și spuneți: „Doamne Isuse, fii îndurător cu mine...” AMIN.